

[Aksel Larsen.]

Politiets Forhold er, og hvor det har været muligt, at en Række Spionaffærer og Sager angaaende Anvendelse af Stikkere har kunnet udvikle sig saa langt, som de har udviklet sig, inden der blev grebet ind og taget fat paa en i hvert Fald delvis Oprømning. Jeg minder om, at en verserende Retssag i hvert Fald synes at have uomstødeligt fastslaaet, at forskellige nazistiske Kredse, der i Forvejen havde den intimest mulige Forbindelse med en Række udenlandske Spioner, som har opereret paa dansk Landomraade, har haft deres Folk, deres Agenter, og deres Spioner, kan man godt sige, inde i Politiets Rækker og ved deres Hjælp synes at have haft Lejlighed til at skaffe sig Viden om Politiets Handlinger og Dispositioner saavel som til at sætte sig i Besiddelse af Politiets originale Dokumenter eller Kopier af samme. Jeg ønsker i denne Forbindelse Oplysning om det samme Emne, som interesserede den konservative Ordfører saa stærkt, nemlig hvorledes det er muligt, at man sætter en erklæret Nationalsocialist, om hvem man vidste, at han var Nationalsocialist, til specielt at beskæftige sig med de tyske Emigranter. Jeg ønsker at tilføje, at det i høj Grad maa forbavse, at der i det mest centrale Kontor i Rigspolitivæsenet i det demokratiske Danmark ansættes en Nationalsocialist, der i Forvejen var i hvert Fald temmelig ilde berømt i Sønderjylland for sin Indstilling til Befolkningen hidrørende fra hans Tjeneste i Politiet.

Jeg kunde ogsaa tænke mig at faa Oplysning om et andet Forhold. For kort Tid siden blev en Del af de omtalte Spioner for en udenlandsk Magt dømt ved dansk Domstol. Det er en 2—3 Aar siden — jeg husker det ikke nøjagtigt —, at vi i den kommunistiske Presse, først og fremmest i „Arbejderbladet“, gav detaljerede Redegørelser for det Spioneri, der foregik, organiseret af den samme Bandes Hovedmand Hr. Pflug-Harttung. Jeg ønsker at vide, hvorfor der skulde gaa saa lang Tid, før Politiet paa anden Foranledning greb ind, til Trods for at vi havde bragt frem til Offentlighedens Kendskab mere end tilstrækkelige Oplysninger og Beviser. Jeg synes ikke, at dette tyder paa, at det er saa godt beventd med Politiet herhjemme og navnlig ikke med den Del af det, som særlig skulde overvaage Statens Sikkerhed, det saakaldte politiske Politi. Hvad dette angaar, er der et Forhold, som siges at være inddraget under den Undersøgelse, der verserer, men det forekommer mig ikke, at Undersøgelsen er tilstrækkelig

grundig, maaske kan vi ogsaa faa den højtærede Justitsministers Udtalelser herom. Det drejer sig om det politiske Politis Optraeden ved mangfoldige Lejligheder og dets Anvendelse af Stikkere, som igen betjener sig af Arbejdsmetoder, der under alle Omstændigheder ligger paa den forkerte Side af Grænsen for det kriminelle. Jeg ønsker her kun at fremdrage en bestemt Sag; jeg skal være til Raadighed med yderligere Oplysninger om andre Spørgsmaal, hvis der næres Ønske om det. Det er Sagen Kuhlmann-Vogel.

Kuhlmann-Vogel var en tysk Emigrant, som blev kidnappet med Vaabenanvendelse paa aaben Gade, ført ind i en Bil, bagbundet, transporteret til Ordrup og forsøgt indespærret i en saakaldt dansk Nationalsocialists Villa, hvorfra han undløb. Endnu delvis bundet, med Skrammer og Saar efter Slagsmaalet og med Tøjet snavset og til Dels iturevet, søgte han ind i en Bagerbutik, og det lykkedes ham at faa tilkaldt Politiet, men paa den forfølgende Nazists Foranledning var det det politiske Politi, der blev tilkaldt. Det, der saa skete i Sagen, er, at efter meget lang Tids Forløb blev den paagældende Lovovertræder idømt en meget mild Straf, 25 Dages Fængsel, eller var det Hæfte — jeg husker det ikke —, men til Trods for at Kuhlmann-Vogel selv var idømt 80 Dage og havde lang Tid igen af denne Straf, blev han Dagen før Domsforhandlingen mod Carlis Hansen hentet ved Politiets administrative Foranstaltning og ved Nattetid sat om Bord i en Lodsbaad og derfra ført over i et gennem Øresund sejrende russisk Skib. Jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at man ønskede at slippe af med et Vidne, før Domsforhandlingen mod Carlis Hansen skulde finde Sted. Hvis det skulde være ubekendt for den højtærede Justitsminister, ønsker jeg at oplyse her — og jeg kan forsikre for, at mine Oplysninger stammer ikke fra nogen Art Tyveri eller nogen Art ulovlig Handling —, at i de Rapporter fra dette Tilfælde i Aar, som er affattet af to Kriminalbetjente, der, som det senere er oplyst, er Nationalsocialister, og hvoraf den ene er suspenderet under denne Retssag, blev der overhovedet ikke nævnt andet, end at man var tilkaldt til Charlottenlund og der havde forefundet Kuhlmann-Vogel og taget ham med sig, men intet om, hvem der havde tilkaldt Politiet, de nærmere Omstændigheder, Rebet, Kidnappingsforsøget eller noget som helst andet. Jeg formoder, at de paagældende Rapporter forefindes endnu, og jeg synes, at den højtærede Justitsminister